

Vergaderjaar 1985–1986

19 279

Wijziging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting (verruiming mogelijkheden voor vermindering van loonbelasting)

Nr. 8

MEMORIE VAN ANTWOORD¹

Ontvangen 18 november 1985

Algemeen

Het heeft ons bijzonder verheugd, dat de leden behorende tot de fracties van de P.v.d.A. en het C.D.A. met instemming van het onderhavige wetsvoorstel hebben kennis genomen. Voorts hebben wij met genoegen ervan kennis genomen dat de leden van de V.V.D.-fractie – ondanks hun bedenkingen met betrekking tot de door de regering gekozen uitwerking – positief staan jegens de gedachte per 1 januari 1986 een zodanige regeling in te voeren, dat de belastingplichtigen maandelijks het effect van de voetoverheveling ervaren. Ook de belangstelling van de leden van de fractie van D'66 voor het voorliggende wetsvoorstel schenkt ons voldoening.

Zoals in de memorie van toelichting is uiteengezet, meent de regering dat een regeling voor vermindering van loonbelasting wegens voetoverheveling bij de loonbelasting als alternatief voor de teruggaaf voetoverheveling halverwege het jaar, zeer wenselijk is met het oog op de arbeidsmarktparticipatie van zogenaamde kleine tweeverdieners. Met de leden van de P.v.d.A.-fractie zijn wij van mening, dat de daarmee onvermijdelijk gepaard gaande verdere complicering van de loon- en inkomstenbelasting – waarover ook de leden van de fractie van D'66 een opmerking maken – niet opweegt tegen het positieve effect van het wegnemen van het liquiditeitsnadeel van de huidige teruggaafregeling. Wij hebben ervan kennis genomen, dat de leden van de P.v.d.A.-fractie thans volstaan met het uitspreken van hun oordeel dat juist de als te hoog ervaren (indirecte) marginale druk op een gering inkomen en het liquiditeitsnadeel in de eerste helft van het jaar mede tot de sterke maatschappelijke weerstanden tegen de gehele tweeverdienersregeling hebben geleid. Ook de leden van de fracties van de V.V.D. en D'66 zijn van oordeel dat het liquiditeitsnadeel in het eerste halfjaar een negatieve invloed heeft uitgeoefend op de maatschappelijke waardering van de tweeverdienerswetgeving.

Naar aanleiding van de vragen van de leden van de fracties van de P.v.d.A. en het C.D.A. met betrekking tot het tijdstip van indiening van het onderhavige wetsvoorstel bij de Tweede Kamer, merken wij het volgende op. Het is de regering – zoals in het navolgende tijdpad is aangegeven – niet mogelijk gebleken, het voorliggende wetsvoorstel op een eerder tijdstip aan de Tweede Kamer te doen toekomen. Als belangrijkste reden kan hiervoor worden aangevoerd dat de besluitvorming over de in dit

¹ Een aanvraagformulier voetoverheveling ligt op de bibliotheek ter inzage.

wetsvoorstel en de in het wetsvoorstel «Verruiming voetoverheveling» voorgestelde regelingen en vervolgens het overleg met de Tweede Kamer op een laat tijdstip zijn afgerond; de openbare behandeling van de Nota (kleine) tweeverdieners vond plaats op 26 juni 1985. Vervolgens zijn de vorenbedoelde wetsvoorstellen, in de vakantieperiode, opgesteld; op 13 augustus zijn de wetsvoorstellen naar de Ministerraad gezonden, waar zij op 30 augustus zijn behandeld. Op 4 september 1985 zijn ze naar de Raad van State gezonden. De Raad van State heeft daarna op 14 oktober jl. geadviseerd over het onderhavige wetsvoorstel en op 29 oktober jl. over het wetsvoorstel «Verruiming voetoverheveling». Wij hebben gemeend zo spoedig mogelijk na binnenkomst van vorenbedoelde adviezen van de Raad van State de indiening van de wetsvoorstellen te moeten bevorderen. Hierdoor zijn beide wetsvoorstellen niet gelijktijdig bij de Tweede Kamer ingediend.

In verband met het tijdstip van de parlementaire behandeling stellen de leden van de fracties van de P.v.d.A. en het C.D.A. in hun bijdragen vragen over de gevolgen voor de uitvoeringssfeer.

Alvorens op deze vragen in te gaan, willen wij wijzen op de brief die de eerste ondergetekende op 8 november jl. aan de Kamer heeft gezonden. Deze brief gaat uiteraard uit van de instemming die de Nota (kleine) tweeverdieners heeft mogen ondervinden. Wij voegen heraan toe dat wij hebben gemeend na de bedenkingen die de vaste Commissie voor Financiën in haar brief van 13 november jl. heeft geuit, voorshands aan het publiek nog geen aanvraagformulieren te moeten uitreiken.

In de eerstgenoemde brief is aandacht besteed aan de problematiek die samenhangt met het feit dat de beoogde datum van inwerkingtreding in de zeer nabije toekomst ligt. Zoals daarbij is aangegeven, moeten de voorbereidingen, wil men – dit in het belang van de belastingplichtigen – een snelle invoering van de maatregel waarborgen al in gang worden gezet. De bedoelde voorbereidingen houden in dat belastingplichtigen de aanvraagformulieren voor de maandelijkse verwerking van de voetoverheveling ontvangen voordat de wettelijke regeling op grond waarvan zulk een maandelijkse verwerking mogelijk is, kracht van wet heeft verkregen. Deze voorbereidingen zouden in de gedachte opzet moeten plaatsvinden, zoals ook in de brief uitdrukkelijk is vermeld, in de wetenschap dat de Tweede en de Eerste Kamer in volle vrijheid over de inhoud van de wetsvoorstellen zullen moeten kunnen oordelen.

De vraag van de leden van de P.v.d.A.-fractie welke ruimte er is om het onderhavige wetsvoorstel en dat inzake de verruiming van de voetoverheveling te amenderen, beantwoorden wij dan ook in deze zin dat die ruimte uiteraard onverkort aanwezig is.

Indien de wetsvoorstellen met betrekking tot de voetoverheveling in zijn huidige vorm medio december door de Eerste Kamer worden aanvaard, zouden – dit ten antwoord op een vraag van de leden van de C.D.A.-fractie – beschikkingen die vooruitlopend op de afronding van de parlementaire behandeling kunnen zijn klaargemaakt, onmiddellijk kunnen worden afgegeven aan de belastingplichtigen, die deze vervolgens aan hun inhoudingsplichtigen kunnen overleggen. Afhankelijk van de tijd die de inhoudingsplichtige nodig heeft voor de verwerking van deze beschikking in zijn administratie c.q. programmatuur, zou alsdan de belastingplichtige in januari of februari reeds het effect van de «maandelijkse voetoverheveling» kunnen ervaren.

Naar aanleiding van de vraag van de leden van de P.v.d.A.-fractie of rekening is gehouden met amendering of uitstel van de regeling, merken wij op dat daarmee in ieder geval rekening wordt gehouden doordat de beschikkingen niet eerder zullen worden afgegeven dan nadat de Eerste Kamer zich over de voorstellen heeft uitgesproken. Amendering of uitstel van de regeling had, afhankelijk van de strekking van de amendering, in de gedachte opzet ertoe kunnen leiden dat de gereed gemaakte (concept-)beschikkingen hadden moeten worden aangepast of dat nieuwe aanvraagfor-

mulieren hadden moeten worden uitgereikt. Dit zou ertoe hebben kunnen leiden dat de beschikkingen pas op een later tijdstip dan de voorziene datum van medio december zouden zijn afgegeven, waardoor niet reeds vanaf januari de voetoverheveling per maand zou zijn gerealiseerd.

De voorgestelde regeling met betrekking tot voetoverheveling

Wij hebben er met genoeg kennis van genomen dat de leden van de fracties van de P.v.d.A., het C.D.A. en D'66 instemmen met de keuze de vermindering van loonbelasting wegens voetoverheveling te realiseren door de inhoudingsplichtige het bedrag van de in te houden loonbelasting te laten verminderen. De leden van de V.V.D.-fractie zijn echter voorshands niet overtuigd van de juistheid van deze keuze voor vermindering loonbelasting via de inhoudingsplichtige. Zij vragen of de regering nog eens gemotiveerd de voor- en nadelen van een teruggaaf door de belastingdienst en een vermindering van loonbelasting via de inhoudingsplichtige willen afwegen. Tevens vragen zij daarbij aandacht voor de brief van de Raad van Nederlandse Werkgeversbonden VNO en NCW van 6 november j.l. inzake de verzwaaring van de taken van inhoudingsplichtigen. Ook de leden van de C.D.A.-fractie vragen om nader in te gaan op de verzwaaring van de werkzaamheden voor inhoudingsplichtigen al dan niet met een geautomatiseerde administratie.

Naar aanleiding hiervan merken wij het volgende op. In de memorie van toelichting is uitgebreid aandacht aan de gedane keuze besteed. Daarbij is gewezen op de fraude-aspecten, op de betere aansluiting bij de belevingswereld van de belastingplichtige en op de omstandigheid dat in het nu voorliggende voorstel geen geheel nieuwe kasstroom tussen fiscus en belastingplichtige behoeft te worden ingevoerd. Met betrekking tot het fraude-aspect willen wij erop wijzen dat, anders dan de leden van de V.V.D.-fractie veronderstellen, niet eenvoudig te ondervangen is dat bij teruggaven door de fiscus er sprake kan zijn van zogenaamde ongedekte betalingen: het inleveren van een loonstrookje bij het verzoek om voetoverheveling geeft immers geen inzicht in nadien veranderende omstandigheden (beëindiging van de dienstbetrekking e.d.). Het voorkomen van ongedekte betalingen kan alleen gebeuren door te verlangen dat vóórdat de fiscus de maandelijkse betaling aan de belastingplichtige verricht, steeds moet worden aangetoond dat de dienstbetrekking nog bestaat. Het onlangs ingevoerde fiscaal nummer, waaraan de Raad van Werkgeversbonden VNO en NCW refereert, kan in dit opzicht geen soelaas bieden. In het nu gekozen stelsel is het maandelijks aantonen van het bestaan van de dienstbetrekking niet nodig; zulks vloeit automatisch voort uit de aansluiting bij de in te houden loonbelasting door de inhoudingsplichtige, waardoor wordt bereikt dat nooit méér teruggave kan worden verleend dan de in te houden loonbelasting. Bij een kasstroom fiscus-belastingplichtige is dit niet dan met veel moeite te bereiken, hetgeen ons er mede toe heeft gebracht, in zoverre in afwijking van de in de door de leden van de V.V.D.-fractie aangehaalde motie neergelegde wens, voor 1986 geen maandelijkse kasstromen tussen de fiscus en belastingplichtigen in te voeren.

Wij merken hierover voorts nog op dat de keuze voor de loonbelastingoplossing er toe heeft geleid dat de andere mogelijkheid – teruggaaf per maand door de belastingdienst – niet verder is onderzocht. Indien thans alsnog voorkeur voor een andere oplossing zou bestaan, zouden de daarvoor te nemen maatregelen een ruime voorbereidingstijd vergen.

Wat betreft de taakverzwaring voor de inhoudingsplichtigen merken wij het volgende op.

Zoals in de memorie van toelichting is opgemerkt, kunnen de werkzaamheden die voortvloeien uit het invoeren van een vermindering van loonbelasting wegens voetoverheveling worden onderscheiden in werkzaamheden die eenmalig bij aanvang van het nieuwe systeem moeten worden uitgevoerd en werkzaamheden die jaarlijks moeten worden verricht.

Voor geautomatiseerde loonadministraties blijven de werkzaamheden beperkt tot een eenmalige systeemwijziging en het invoeren van het bedrag waarmee de periodiek in te houden loonbelasting moet worden verlaagd. Afgezien van herzieningen van beschikkingen in de loop van het jaar, blijft het bedrag het gehele jaar gelijk en kan het ingebrachte bedrag automatisch worden verrekend met de in te houden loonbelasting als gevolg waarvan het netto loon wordt verhoogd. Voor niet geautomatiseerde loonadministraties moet het bedrag van de vermindering wegens voetoverheveling «met de hand» in mindering worden gebracht op de berekende loonbelasting. Voor deze categorie inhoudingsplichtigen zal bij vrijwel elke wijziging in het bruto-netto traject opnieuw het onveranderd gebleven bedrag van de vermindering wegens voetoverheveling in mindering moeten worden gebracht op de opnieuw berekende loonbelasting. Deze handeling van in mindering brengen kan nauwelijks als lastenverzwaring worden gekarakteriseerd. Overigens wijzen wij er op dat het aantal belastingplichtigen dat naar voert verondersteld gebruik zal maken van de vermindering wegens voetoverheveling naar schatting beperkt zal blijven tot zo'n 150 000 à 200 000. Met betrekking tot \pm 90% van deze groep zal uiteindelijk in te houden loonbelasting door inhoudingsplichtigen worden berekend met behulp van een geautomatiseerd systeem.

Naar aanleiding van een opmerking van de leden van de P.v.d.A.-fractie dat ook nu weer een zware wissel wordt getrokken op de inhoudingsplichtigen, willen wij op het volgende wijzen.

Het op een laat tijdstip indienen en behandelen van wetsvoorstellen heeft tot gevolg dat de tijd voor het verrichten van voorbereidende werkzaamheden door de inhoudingsplichtigen maar ook voor de belastingdienst wordt bekort. Dit neemt niet weg dat alles in het werk wordt gesteld de inhoudingsplichtigen in een zo vroeg mogelijk stadium te informeren. Dit is vooral van belang voor de inhoudingsplichtigen met een geautomatiseerde loonadministratie en de computerservice-bureaus, die meer tijd vergende voorbereidingen moeten treffen dan andere inhoudingsplichtigen. Zo is aan de inhoudingsplichtigen die hun loonberekeningen met behulp van geautomatiseerde apparatuur uitvoeren met het oog op de benodigde tijd voor aanpassing van de programmatuur reeds op 31 oktober van de voorgenomen maatregelen mededeling gedaan.

Wat betreft de privacy-aspecten die aan de nu voorgestelde regeling zijn verbonden merken de leden van de V.V.D.-fractie op dat die aspecten zich niet voordoen indien voor een teruggaaf door de fiscus zou worden gekozen. Dit is inderdaad waar. In de memorie van toelichting is dit ook niet ontkend, zij het dat daar is opgemerkt dat de privacy-gevoeligheid slechts gering is. Voor de werkgevers is het weliswaar mogelijk met enige moeite aan de voetoverhevelingsbeschikking conclusies te verbinden met betrekking tot het inkomen van de echtgenoot of partner van de werknemer, doch het is, zeker voor de grotere werkgevers met geautomatiseerde administraties, niet erg voor de hand liggend dat zulks ook zal gebeuren. Voor kleinere werkgevers is die kans groter. Doch daarbij mag, naast de relativering dat de kennis van persoonlijke omstandigheden van de werknemer veelal bij de werkgever al aanwezig zal zijn, het belang van de mogelijkheid om buiten de inhoudingsplichtige om teruggaaf voetoverheveling te verkrijgen op grond van artikel 62b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 niet worden onderschat.

Gelet op het vorenstaande en de voor- en nadelen van de nu voorgestelde regeling nogmaals afwegende tegen een regeling buiten de inhoudingsplichtige om, blijven wij de voorkeur geven aan de voorgestelde oplossing. Wij hopen dat de leden van de V.V.D.-fractie alsnog kunnen instemmen met de aangevoerde argumentatie.

De leden van de P.v.d.A.-fractie achten het juist dat de vermindering wegens voetoverheveling zo zal worden verwerkt dat de voetoverheveling – anders dan bij de bestaande mogelijkheid van vermindering van loonbelasting wegens aftrekposten – geen invloed heeft op de verschuldigde

premies AOW/AWW. Beide soorten verminderingsbeschikkingen – dit ten antwoord op een vraag van de leden van de C.D.A.-fractie – worden afzonderlijk verleend; wel wordt – bij samenloop van beide beschikkingen – bij de vermindering wegens voetoverheveling rekening gehouden met de vermindering uit anderen hoofde.

Met betrekking tot de invloed van een verminderingsbeschikking op de verschuldigde premies volksverzekeringen vragen de leden van de P.v.d.A.-fractie of de gevolgen van een verkeerde schatting van inkomensbestanddelen – bestaande in het achteraf geconfronteerd kunnen worden met een aanslag premieheffing inclusief opslagpremies AWBZ, AAW en AKW, welke opslagpremies normaal gesproken voor rekening van de werkgever komen – niet voorkomen dienen te worden. In dat kader vragen zij of een systematiek denkbaar is waarbij de verminderingsbeschikking geen invloed heeft op de door de werkgever te betalen premies AWBZ, AAW en AKW. Wij wijzen deze leden in dit verband op de brief van een der ambtsvoorgangers van de eerste ondergetekende van 1 juni 1981, TK, zitting 1980–1981, 16 829, nr. 1. In bedoelde brief wordt nader ingegaan op het systeem van heffing van de premies AWBZ, AAW en ALW en de invloed van verminderingen van loonbelasting op de door de werkgever verschuldigde premies. De toen getrokken conclusie dat het elimineren van het effect van verleende verminderingen van loonbelasting op de heffing van de premies AWBZ, AAW en AKW technisch weliswaar niet onmogelijk is, maar, mede gezien de historie, bepaald niet voor de hand ligt omdat er zowel principieel als administratief-technisch grote bezwaren aan zijn verbonden, staat nog steeds overeind. Wij kunnen ons nog steeds vinden in de toen gemaakte afweging. Afgezien van de mogelijkheid dat in de toekomst de structuur van de huidige premieheffing volksverzekeringen in discussie komt bij voorbeeld in het kader van het onderzoek naar integratie van belasting- en premieheffing, menen wij dat er thans geen aanleiding is een voorstel tot wijziging als door deze leden bedoeld te doen.

Voorts vragen deze leden de bijzondere aandacht voor de heffing van de opslagpremies in de tweeverdienerssituatie waarin de ene echtgenoot ter zake van niet-verzelfstandigde aftrekposten een vermindering van loonbelasting is verleend en de andere echtgenoot achteraf het hoogste persoonlijke arbeidsinkomen blijkt te hebben.

Indien een vermindering van loonbelasting ter zake van niet-verzelfstandigde aftrekposten is verleend, leidt dat ertoe dat de inhoudingsplichtige ook minder opslagpremies is verschuldigd omdat de heffingsmaatstaf (de ingehouden premies AOW/AWW) wordt verlaagd. Blijkt achteraf dat een vermindering ten onrechte is genoten (of tot een te hoog bedrag is genoten), dan is de belastingplichtige zelf bij de op te leggen aanslag premieheffing de opslagpremies verschuldigd. Dat gebeurt derhalve ook in de geschetste situatie waarin de ene echtgenoot (partner A) ter zake van niet-verzelfstandigde aftrekposten een loonbelastingbeschikking heeft gevraagd en achteraf de aftrekposten niet krijgt toegerekend omdat de andere echtgenoot een hoger persoonlijk arbeidsinkomen blijkt te hebben. Zulks is onverbrekkelijk verbonden aan het systeem van het verlenen van verminderingen loonbelasting op basis van vermoedelijk te verwerven inkomen en geschatte aftrekposten. Daarbij zij uitdrukkelijk aangetekend dat partner A de inspecteur in de loop van het kalenderjaar kan verzoeken de verminderingsbeschikking in te trekken indien het zich laat aanzien dat de andere echtgenoot (partner B) vermoedelijk een hoger persoonlijk arbeidsinkomen zal verwerven. Intrekking van de beschikking heeft dan tot gevolg dat op aanslag een kleiner bedrag aan opslagpremies is verschuldigd.

Ten aanzien van partner B verkrijgt de inhoudingsplichtige geen vermindering van de verschuldigde opslagpremies omdat geen vermindering van loonbelasting is gevraagd. Aan partner B zal bij de op te leggen aanslag premieheffing een teruggaaf van premies AOW/AWW worden verleend doch niet tevens een daarmee corresponderend bedrag aan opslagpremies die immers door de inhoudingsplichtige zijn betaald. Zulks geldt echter

voor alle gevallen waarin werknemers er, om welke reden dan ook, van afzien een vermindering van loonbelasting te vragen. Tenslotte zij nog opgemerkt dat in de bijlage bij de beschikking vermindering loonbelasting 1985 en in de aanbiedingsbrieven bij de aanvraagformulieren vermindering loonbelasting 1986 nadrukkelijk aandacht is besteed aan de gevolgen voor de opslagpremies.

Naar aanleiding van de vragen van deze leden met betrekking tot de verplichte aanslag die op een vermindering wegens voetoverheveling volgt, merken wij het volgende op.

Het voorstel strekt ertoe de belastingplichtige aan wie een vermindering loonbelasting wegens voetoverheveling is verleend in alle gevallen in aanmerking te doen komen voor een verplichte aanslag in de inkomstenbelasting. Ook in de gevallen waarin aanvankelijk een beschikking is verleend, doch deze in de loop van het jaar – al dan niet op verzoek van de werknemer – wordt herroepen, wordt dus een verplichte aanslag opgelegd. Het voorstel loopt op dit punt parallel met de wettelijke regeling inzake de vermindering van loonbelasting wegens aftrekposten en met de wettelijke regeling inzake de voorlopige teruggaaf voetoverheveling. De inspecteur zal een afgegeven beschikking herroepen indien hem gegevens ter kennis komen waaruit blijkt dat de beschikking ten onrechte, dan wel tot een te hoog bedrag is verleend. Voor de inkomstenbelasting heeft dit tot gevolg dat het bij te betalen bedrag beperkt blijft.

Naar aanleiding van de vragen van de leden van de P.v.d.A.-fractie inzake de inhoud van de aanvraagformulieren inzake de voetoverheveling is het aanvraagformulier «Verzoek om vermindering wegens voetoverheveling 1986» als bijlage bij deze memorie gevoegd. Daaruit blijkt dat nadrukkelijk wordt gevraagd naar de volgende categorieën inkomsten:

- bijverdiensten;
- winst uit onderneming;
- periodieke uitkeringen;
- privé-gebruik personenauto;
- teruggaaf premieheffing volksverzekeringen;
- rente van spaartegoeden;
- overige inkomsten.

Correcte invulling van het formulier leidt er toe dat bij het berekenen van de te verlenen vermindering wegens voetoverheveling rekening wordt gehouden met de voor de inkomstenbelasting in aanmerking te nemen gegevens.

Met betrekking tot het – nog niet vastgestelde – aanvraagformulier «Verzoek teruggaaf voetoverheveling 1986» wordt nog onderzocht of de vraag naar het geschatte bedrag aan in te houden belasting – waarover deze leden een opmerking maken – zal kunnen vervallen. Overigens zij opgemerkt dat verondersteld mag worden dat nog slechts een beperkt aantal belastingplichtigen gebruik zal maken van de teruggaafregeling in de loop van het jaar.

Wat betreft het tijdstip waarop een verzoek om vermindering van loonbelasting wegens voetoverheveling voor het jaar 1987 uiterlijk moet worden ingediend – de leden van de C.D.A.-fractie vragen hiernaar – kan het volgende worden opgemerkt. Het ligt in het voornemen aan degenen aan wie over 1986 een vermindering wegens voetoverheveling is verleend in de loop van september 1986 een aanvraagformulier voor 1987 toe te zenden met het verzoek het aanvraagformulier zo spoedig mogelijk terug te zenden teneinde een zo groot mogelijke spreiding van de werkzaamheden te bewerkstelligen. Er van uitgaande dat het overgrote deel van de belastingplichtigen aan het verzoek om spoedige terugzending gehoor zal geven, is het zowel in verband met de noodzakelijke werkzaamheden voor de belastingdienst als voor de inhoudingsplichtigen noodzakelijk dat een verzoek uiterlijk eind november bij de inspecteur moet zijn ingediend wil de inhoudingsplichtige bij de eerste loonbetaling in 1987 met de verleende vermindering rekening kunnen houden.

De vraag van de leden van de C.D.A.-fractie of in het geval, waar in de loop van het jaar een tweeverdienershuishouding ontstaat, een nieuwe loonbelastingverklaring dient te worden ingevuld, wordt bevestigend beantwoord voor zover bij de eerstvolgende loonbetaling met een gewijzigde tariefgroepindeling rekening moet worden gehouden. Men kan dan ook om vermindering loonbelasting wegens voetoverheveling of om toepassing van de teruggaafregeling voor voetoverheveling vragen als aan de daarvoor gestelde voorwaarden wordt voldaan. Voor wat betreft het indienen van een verzoek om toepassing van de voetoverheveling halverwege het jaar zal voor 1986 en de daarop volgende jaren geen andere termijn worden gesteld dan de huidige termijn, nl. 30 september van het desbetreffende jaar. Volledigheidshalve zij daarbij opgemerkt dat een verzoek om voetoverheveling uiteraard alleen wordt ingewilligd indien aan de voorwaarden ter zake – o.a. het voldoen aan de eis dat de tweeverdienershuishouding meer dan zes maanden in het kalenderjaar duurt – vermoedelijk zal worden voldaan.

Vermindering wegens verrekenbare verliezen

Van de instemming van de leden van de P.v.d.A.-fractie met de voorgestelde regeling met betrekking tot verrekenbare verliezen hebben wij met genoegen kennis genomen.

Naar aanleiding van vragen van de leden van de C.D.A.-fractie op dit punt zij opgemerkt dat voor de jaren 1983 tot en met 1985 in dit kader 28 verzoeken om toepassing van de hardheidsclausule zijn voorgelegd. Daarvan zijn 15 verzoeken ingewilligd. In de voorgestelde regeling worden de voorwaarden voor een tegemoetkoming expliciet omschreven. Wordt aan deze voorwaarde voldaan dan zal vermindering worden verleend terwijl naar de in het verleden gehanteerde maatstaven niet steeds van een hardheid kan worden gesproken.

Uitvoeringsaspecten

Naar aanleiding van twee krant artikelen van 31 oktober jl. in «De Stem» en «NRC/Handelsblad» over de werkdruk op de inspecties en de toegenomen druk op de belastingrechter vragen de leden van de fractie van D'66 of dit wetsvoorstel niet zal leiden tot een nog grotere werkdruk. Wat de werkdruk voor de inspecties betreft – voor de werkdruk voor de belastingrechter heeft dit voorstel geen gevolgen – merken wij op dat het verlenen van verminderingen voetoverheveling in de plaats komt van de in 1985 toegepaste werkwijze waarbij halverwege het jaar een voorlopige teruggaaf voetoverheveling werd verleend. De daaruit voortvloeiende extra werkzaamheden, die op de afdelingen loonbelasting zullen worden uitgevoerd, blijven daarom beperkt; zij hebben naar onze mening over het gehele jaar gezien geen onoverkomelijke werkdruk op de inspecties tot gevolg en weinig of geen invloed op de afhandeling van aangiftebiljetten inkomstenbelasting die voor een voorrangbehandeling in aanmerking komen. De benodigde extra menskracht voor de uitvoering van de maatregel – dit ten antwoord op een vraag van de leden van de P.v.d.A.-fractie – zal niet aanvullend worden begroot. Het aantal mensen dat in het kader van de derde fase van de tweeverdienerswetgeving ter beschikking is gesteld was gebaseerd op een aantal voorlopige verminderingen teruggaaf voetoverheveling dat hoger was dan het aantal dat tot nu toe gebruik heeft gemaakt van deze regeling zodat de nu voorziene extra werkzaamheden binnen de huidige bezetting kunnen worden opgevangen.

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. Kappeyne van de Coppello